

Zandstraat 30
9600 Ronse
Tel 055/30.57.66 0472/924982
KBC 733-8580328-29
loraine@tinkerbed.be
<http://www.tinkerbed.be>

Nieuwsbrief 6 2 januari 2006

**Beste leden en sponsors,
Eerst en vooral wens ik jullie een gelukkig en
succesvol 2006 .**

Intro van Loraine

Op 14 maart zijn we terug gestart, dit jaar met de ritten, een beetje later dan gepland, door het slechte weer .Het is druk geweest, maar toch enkel tegenslagen gehad.We hebben een andere locatie moeten zoeken voor de instelling Heilig Hart te Deinze, het werd te druk op de parking van de Brielsemeersen te Deinze,dus rijden we nu op een stuk, die aan de vaart gelegen is, autovrij, veel rustiger en een mooiere natuur.We hebben de goedkeuring van het VGF, dat de ouders een teruggave krijgen per rit van 3 euro, max 20 ritten per jaar.

Er zijn heel wat studenten kunnen mee gaan een dag, om hun stage te doen bij ons.

Éen ervan, Tine Deketele was zo enthousiast, dat ze in juli, de maandag als vrijwilliger heeft mee geholpen.Ook Anneleen Verkest, heeft trouw, ieder zaterdag de Tinkers, een grondige wasbeurt komen geven en de Zondag gaan we tezamen gaan wandelen met Nero en Stef op het zadel, als ontspanning voor hen en voor ons.

Verder hebben we nog wat investeringen moeten doen.Het tinkerbed zelf, heeft een onderhoudsbeurt gehad, de hoeken van het dak verstevigd en twee gaten in het dak van een hagelbui, die ons verraste in het terug rijden naar huis .Op de vrachtwagen moest nog een windspoiler,de Tinkers kregen elk een vliegendeken om hen te beschermen in de zomer, een kopstuk voor te gaan wandelen, een nieuw dak boven hun stal en we moesten een mestput voorzien met een muurtje er rond.Verder kochten we wat snoezelmateriaal, voor groepen die hier in Ronse de therapie volgen, zoals windschermen,ventilator,luchtmatras,hangmat,campingbedtje,massagekussen,we installeren de mensen buiten als het goed weer is en anders binnen, de meesten worden door hun zwak zijn, neer gelegd, ze zijn hier dan ook een ganse dag.

Aan de remorque, hadden we ook breuk, de katrol waarmee we het Tinkerbed optrekken begaf het en ook ne platte band had.

Ons Stefke heeft niet veel geluk had dit jaar, op het eind van juli heeft ze ergens tussen gezeten met haar tong, we waren bezig voor een instelling in Vurste en kort na de middag, zag ik dat ze gekwetst was, haar tong had een dwarse diepe snede en ging met amper nog een lcm vast, ik schrok me een ongeluk en was eerlijk gezegd

wat in paniek, er kwam een veearts ter plaatse, maar kon ons niet helpen, we hebben snel alles op geladen, eerst met Nero naar huis, het Tinkerbed lossen en er zat niks anders op, om met haar naar de dierenkliniek te rijden te Merelbeke. Het was zielig om te zien, ze werd helemaal in slaap gedaan, in een speciale ruimte met overal beklede wanden en vloer bestaande uit een soort zacht rubber, voor het moment dat ze neer valt, ze zich niet kan kwetsen, dan naar het operatiekwartier. De arts heeft het mooi kunnen hechten. Ze moest daar 5 dagen blijven, mocht niks eten, alleen werd haar mond 6 keer daags gespoeld en kreeg een soort papje om te eten. Nadien mocht ze enkel, voor 4 weken gras eten. Toen we terug thuis kwamen, was Nero in alle staten, tja haar vriendje was weg, ze liep te roepen en te rennen, ik heb gans die nacht niet geslapen, ik was er niet gerust in, en ging vaak kijken. De volgende morgen was ze al wat rustiger. De thuis komst van Stef, was dan ook een feest, zo blij dat ze waren, dat ze elkaar terug zagen, het was precies een verliefd stel. We hebben dus ook gans augustus niet kunnen rijden, tot dat ze hersteld was. In oktober heeft ze dan ook nog een klein wondeke had in haar mond en op haar poot, dat was niet zo erg en genas heel snel. En als afsluiter voor het werk jaar, zijn we met de vrijwilligers gaan eten, naar een Japans restaurant in Kortrijk, het was gezellig en ze hadden het verdient.

Lorraine

Wij zijn heel blij om als vrijwilliger er te mogen zijn

Ongeveer 2 jaar geleden, werd de rijvereniging waar ik lid van ben, uitgenodigd op een infovergadering over de VZW Het Tinkerbed. Ik wist enkel, dat het over een soort therapie ging met paarden en uit nieuwsgierigheid ging ik, samen met een vriendin, ernaar toe. Het initiatief sprak me enorm aan en ik stelde me dan ook kandidaat om regelmatig een handje toe te steken. Toen heb ik eerst eens geholpen op de opendeur van een school waar het Tinkerbed stond. Op de receptie voor sponsors, ondertussen ongeveer 2,5 jaar geleden, heb ik zelf eens kunnen merken welk gevoel het geeft om op het Tinkerbed te liggen. Het is zeer ontspannend en je kunt gemakkelijk indommelen.

Nu ben ik regelmatig als assistente van Lorraine in de buurt van de tinkers te bespeuren. Op deze manier hoorde ook Katrien, mijn zus, van het initiatief. Als pas afgestudeerde orthopedagoge, was zij ook erg benieuwd, naar deze therapie en toen Lorraine nog iemand zocht om haar op maandag te vergezellen naar Bachte, was een zoekactie naar een nieuwe vrijwilliger niet meer nodig. Sedertdien ging zij wekelijks mee met Lorraine naar Bachte. Ikzelf ben in de zomervakantie enkele malen meegeweest naar verschillende instellingen, en help nu bijna wekelijks op zaterdag.

Tijdens de ritjes met het tinkerbed, zie je meestal wel dat de bewoners het leuk vinden en ze hebben elk hun eigen manier om dit te tonen. Bij de eerste ervaring merk je, dat een aantal personen, niet goed weten wat hen overkomt, maar al snel verschijnt een glimlach op hun gezicht. Anderen beginnen vrolijk allerlei geluidjes te maken. De meesten zijn ook heel alert en je merkt dat ze zoveel mogelijk trachten op te nemen, van wat zij op dat moment meemaken. Ook dit merken, wij op verschillende manieren. Sommigen geven hun ogen goed de kost, anderen concentreren zich meer op het ritme van het stappen van de paarden, alsof zij niets van het gevoel willen missen. Nog anderen geven een heel ontspannen indruk en lijken in te dutten. Bewoners die al verschillende ritjes op het tinkerbed meemaakten,

beginnen reeds te lachen bij het zien van de tinkers. Het zijn dan ook die vrolijke gezichtjes, die je als vrijwilligster, veel voldoening geven en je bijblijven. We willen, om af te sluiten, nog een kleine anekdote vertellen die Katrien het meest bijblijft. Tessa, is een meisje dat in het MPI in Bachte verblijft. Wekelijks komt zij met haar mama, voor een ritje op het Tinkerbed. Van zodra Tessa, de tinkers ziet, kan zij niet meer stoppen met lachen. Als ze op het Tinkerbed ligt, kijkt zij erg haar ogen uit. In het begin lag Tessa, net zoals alle anderen, met haar hoofd vooraan. We merkten echter dat zij steeds haar hoofd draaide om de paarden te kunnen zien. Nu leggen we Tessa, steeds omgekeerd zodat zij enkel haar hoofd wat omhoog moet doen, om de paarden te kunnen zien. Ook nu nog kijkt zij steeds alle kanten op en ook naar ons, alsof zij er toch wel zeker van wil zijn, dat ook wij gezien hebben, hoe leuk zij haar wekelijks ritje op het tinkerbed vindt

Katrien en Anneleen

Een succesvol Tinkerkamp

Maandag 7 februari 2005, 9u00

Tuut - tut, alarm code 4 - alarm code 4 ... We vangen een eigenaardig gesprek op, vanuit een groen wordende, prachtig gelegen weide, ergens in de buurt van Ronse, Belgium.

Nero en stef : " Hiiiiii, joepi joepi jee, onze allerliefste baasje, is ons splinternieuwe vervoermiddel aan het schoonmaken. We worden verwend vandaag; de eerste zonnestralen verwarmen onze spieren, we kunnen ons tegoed doen aan heerlijke verse grasscheutjes en straks mogen we, met onze luxe limoezine vol vers hooi, naar onze eerste werkopdracht van het jaar".

Maar enkele minuutjes later: Hiiiiii, zeer boos en steigerend op haar achterst benen schreeuwt Nero tegen Stef en vriend door dik en dun:" ze gaat er verdorie alleen van door, hiiiiii. Onze allerliefste baasje, gaat er ALLEEN op uit, met onze chique slee"

Vanuit onze schuilplaats in het Pentagon, traceren we het traject van de wagen, met onze supersnelle internet verbinding, met de satelliet die boven het Vlaamse land zweeft. We zijn vast van plan uit te vissen, waarom die dame die 2 lieve tinkertjes eenzaam en alleen achterlaat, in hun wei. Wanneer ze plots moet stoppen voor het rode licht, grijpen we onze kans, om haar te identificeren en nemen een foto van haar irissen, via een speciaal daarvoor ingebouwde camera in de verkeerspaal. Wat we reeds vermoedden, wordt bevestigd: die dame heet Loraine. Na een half uurtje kennen we ook haar bestemming: DVC HeiligHart - Leernsesteenweg 53 - 9800 Deinze.

De beelden, die het volgende uur op onze PC binnenlopen, stellen ons echter voor een groot raadsel. De laadruimte voor de paarden, wordt tot de nok toe gevuld met bedden, pispotten, valiezen, ligmatrassen, pampers, kuis- en kookgerief, bergen eten en drinken en nog wel veel meer. Verscheidene malen wordt alles ingeladen en herschikt tot het uiteindelijk lukt de laadklep te sluiten met de hele verhuis aan boord. Wat gaat Loraine daar allemaal mee doen? Onze zintuigen staan op scherp, gaat het hier om zwarte handel?

Loraine gaat terug achter het stuur zitten. Naast haar neemt een sympathieke, knap uitziende copiloot plaats. Een busje en verscheidene wagens volgen hen op de voet. Waar rijdt de stoet naar toe? Terug naar Ronse? Neen, ze rijden er voorbij richting Doornik.

Piloot en copiloot zijn zodanig aan het kletsen dat ze eerst nog hun bestemming voorbij rijden, maar uiteindelijk arriveren ze in Gîte du haut Pont te Mourcourt. Geen zwarte markt zoals we weleer dachten, wel een aangepast vakantieverblijf, voor rolstoelgebruikers. Alles wordt uitgeladen en iedereen wordt knus geïnstalleerd voor de haard. De volgende dag zien we dat Loraine er opnieuw op uit trekt. Ze rijdt terug naar de tinkerwei:

"Hiiiiii, daar is ons allerliefste baasje terug en nu neemt ze ons wel mee."

De tinkers verwachtten een werkdag, maar niets is minder waar. Ze krijgen nog een rustdagje, in de koeienstal naast de Gîte. 's Avonds gluren ze over de afsluiting en kijken hoe hun allerliefste baasje, straalt van geluk, wanneer ze van de grootste vent van 't gezelschap, die zijn rolstoel omgeruild heeft voor een comfortabele zetel, een heerlijke voetmassage krijgt. De tinkers vallen rustig en tevreden in slaap in hun vakantiestel. Ze schrikken nog even op, wanneer het brandalarm plots in gang schiet, gelukkig bleek er niets aan de hand. Wanneer ze 's morgens ontwaken zien ze heel wat bedrijvigheid. Sondevoedingen worden aangekoppeld, pampers ververst, eten gemixt, anderen douchen en weer anderen krijgen een wasbeurt op de douchebrancard.

" Hiiii, iedereen is al in de weer, maar van ons allerliefste baasje is er nog geen teken van leven te bespeuren. Die zal wel weer tot de laatste in bed blijven liggen." Maar éénmaal ze de verse koffie ruikt schiet ook Loraine in actie. Op 1, 2, 3 heeft ze haar ontbijt naar binnen, heeft ze de tinkers hun verzorgingsbeurt en spant ze hen onder het bed. Nog een potje koffie, haar 2 skibroeken boven elkaar aantrekken en ze is klaar voor de eerste rit.

Wij krijgen tranen in de ogen, bij het aanschouwen van zoveel plezier onder dat knusse dekentje op dat levend massagebed. Geen louche praktijken zoals we eergisteren nog dachten, doch een super verwennerijdag, voor de leden van de Golfbreker (nah groep). Axel, Nele, Cindy, Alberique, Saskia, Kathinca, Piet en Diederick mogen om beurt 'schommelen' op de paardenruggen. Nero en Steff, de tinkers, zijn tevens in hun nopjes en stappen rustig door de Mourcourtste straten. Van al die gapende blikken trekken ze zich niets aan.

"Hiiii, laat die domme mensen maar denken, wat is dat nu voor een onnozele koets, ze moesten eens weten, hoe heerlijk het vertoeven is in ons bed. Komaan Stef, we gaan er nog eens voluit tegen aan. We gaan die gasten heen en weer wiegen, tot ze zo slap zijn als een vodje."

We eindigen ons onderzoeksverslag met de volgende woorden:

Nero, Stef en Loraine zorgden voor een kei leuke activiteit, tijdens het kamp van de golfbreker (activiteitengroep voor bewoners met een niet aangeboren hersenletsel). Van terrorisme is er geen sprake.

Dossier gesloten.

Mieke begeleister

Molenfeesten 4 en 5 juni op den Hotond te Kluisbergen

Het Tinkerbed "in bedrijf" houden is een onderneming met vele kanten. Er is het rijden zelf, er is de verzorging van de tinkers en van het materiaal en er is daarnaast nog de zorg voor de nodige

fondsen. De inkomsten van de ritten zijn nauwelijks voldoende om de verzorging van de tinkers doorheen het hele jaar te bekostigen. Vandaar de noodzaak om deel te nemen aan activiteiten, die geld opbrengen. Zo'n gelegenheid waren de Molenfeesten op 4 en 5 juni, vlak bij het Tinkerbed. Maanden op voorhand werd Loraine aangesproken met het oog op samenwerking. Uiteindelijk werd afgesproken om met onze kleine vereniging in te staan voor een koetsentocht en voor de bemanning van de kassa tijdens het hele weekend.

De feesten waren een succes. Ondanks het minder goede weer liep de tent zowel op zaterdagavond als op zondag vol. Het was hard werken vooral voor Loraine en voor Katrien om de organisatie te ondersteunen. Veel mensen hadden aandacht voor het Tinkerbed, dat bij de ingang van de feestweide stond opgesteld. De opbrengst viel een beetje tegen: 1250 Euro was minder dan we hadden verwacht.

Philip Vanmaekelbergh

Een dagje bij Loraine op de Tinkerhoeve in Ronse

Op 30 juni werden, Alberic, Axel, Patrick, Diederik, Piet, Cindy, Nele (nahgroep waar Saskia ook in zit), uitgenodigd bij de mama van Saskia.

De dag begon veelbelovend, met een zonnetje. Zo rond 11h was iedereen present en geïnstalleerd, in de mooie tuin, want er stond een barbecue op het programma.

Eerst een aperitiefje, terwijl Loraine al volop bezig was met het Tinkeren.

Maar oei, dan begonnen de eerste regendruppels te vallen en was het vlug schuilen in de stroschuur. Wat een hele karwei was, tot dat iedereen weer zijn plaatsje had, lag of zat. Zonnetje kwam er weer door en wij allemaal terug naar buiten, ... tot een tweede grijze wolk, opnieuw roet in het eten kwam gooien. Weer alles naar de stroschuur en konden we eindelijk eten. Het weer liet ons echter helemaal in de steek, want het begon te gieten en voor de laatste keer verhuisden we in Loraine hare living. De Salon aan de kant en de tafel en zo kon iedereen binnen.

Ondertussen was Loraine kletter nat, maar had iedereen toch op het Tinkerbed gelegen. We verwendeten haar, met een lekker dessert en koffie, hielpen opruimen, en het was, dan toch een leuke dag geweest, ondanks al dat gesleur .

Frieda, de mama van Diederik

Bellem maakt kennis met het Tinkerbed

Op 11 juli vertrokken met 8 bewoners van het DVC Heilig Hart op kamp in Bellem. Je vraagt je af, wat gaan ze daar zoeken? Wel, je zou verschieten wat Bellem voor ons petto had.

In een ruim huis, temidden van een rustige woonwijk, konden we onze intrek nemen. Er moest wat gesleurd worden met bedden en matrassen, maar uiteindelijk vond elk zijn slaapplek. We installeerden ons vlug in de tuin onder de boom. Kevin ging onmiddellijk op verkenning. Feride raakte niet uitgekeken op het paard van de burens. Er viel ook zo veel te beleven in zo'n grote tuin. Tegen de avond kon Cloë ook aansluiten op kamp. Ze zag het wel zitten!

De volgende dag steeg de spanning. We wilden met de bus naar Damme, om van daaruit met de boot naar Brugge te varen. Zo gezegd zo gedaan. Tegen de middag arriveerden we in het landelijke Damme. Het weer viel wat tegen, maar dat kon ons niet deren. Iedereen werd met rolwagen en al op de boot getild. Piet en Nele zaten liever op het dek. De anderen voelden de wind op hun gelaat op de voorsteven van de boot. Een mens zou er dorst van krijgen... gelukkig zijn er in Damme enkele goeie terrasjes. Terug in Bellem, wachtte ons een andere verassing. Enkele jonge gasten van de plaatselijke jeugdbeweging, kwamen enkele 'evergreens' ten beste geven. Woensdagmorgen, zochten we elk ons plekje, onder de wilg in de tuin. Tegen de middag, konden we Loraine met haar Tinkerbed verwelkomen. De paarden konden zich in de aanpalende wei tegoed doen, aan het verse gras. Ondertussen kregen we bezoek van Saskia, die ons enkele dagen kwam vervoegen. Na de middagrust, konden de kampgangers, elk om beurt een ritje maken op het Tinkerbed. Ismaïl en Stefanie genoten van de massage door de Tinker-ruggen. Wie zou niet zalig inslapen na zo 'n verwendag. Donderdag, mocht iedereen voor de tweede maal op het Tinkerbed. Het is niet te geloven, wat die paardenflanken kunnen teweegbrengen. Langs alle kanten, gestrecht worden, zorgt even voor complete ontspanning. Je moet het met je eigen ogen zien. De tropische temperaturen, zorgden ervoor dat we beschutting zochten, onder het kruin van 'den boom'. Fadimé genoot van het schaduwspel van de wuivende bladeren. Ondertussen plonsde Cloë in een ploeterbakje. Toen we de zon zagen zakken, kwam Pia Lootens ons vergasten met warme klanken van Tibetaanse klankschalen. De trillingen en diepe tonen scherpten de aandacht van de gasten aan. Wiegend op de zitrol zocht Kristof vanwaar de trillingen kwamen. Zelfs op de laatste dag van het kamp, was de zon van de partij. Alle gasten konden nog genieten van een uitgebreid bad. Tegen de middag werden - traditioneel - alle restjes opgegeten. Na een siësta konden we moe, maar voldaan terugkeren. Ik weet zeker dat alle deelnemers die nacht droomden van hun mooi moment tijdens een geslaagd kamp in het mooie Bellem.

Carine Danneels, vrijwilliger

Het Tinkerbed in het MPI-Sint-Vincentius - Geraardsbergen

Indien ik mijn gevoelens zou kunnen tonen,
dan zou een brede glimlach mijn gezicht sieren.
Indien ik zou kunnen lopen,
dan zou ik misschien huppelend naar de paarden toelopen.
Indien ik mijn handen kon gebruiken,
dan zou ik zo graag die tinkerpony's strelen.
Dit alles kan ik nu niet, maar nu ben ik toch heel blij dat ik om de 14 dagen mag genieten van het 'tinkerbed', ik en nog een aantal medebewoners van het MPI. Ik vermoed dat zij hetzelfde voelen als ik.
Op weg naar het domein van het kasteel, waar de tinkerpony's het parcours volgen, ben ik alleen met mijn begeleidster. Ik weet dat we

naar de paarden gaan omdat ik anders met mijn groepsgenoten op stap ben.

Op het domein brengen Katrien en Loraine mij met de tillift op het bed en word ik door mijn begeleidster met zorg en liefde toegedekt. Met enkele kussens zorgt Loraine ervoor dat ik comfortabel lig. Ik moet nu alleen maar genieten. De warmte van de paardenruggen verwarmen mijn lichaam. Mijn rug wordt gemasseerd door het synchronisch stappen van de paarden. Boven mij zie ik de mooie blauwe lucht en rechts en links van mij, de vijver met de eendjes of de bomen. Soms is het weer minder gunstig, maar dan geniet ik evenveel, want ik lig warm en knus onder het donsdeken. Door de plastieken windschermen, rond het tinkerbed ben ik beschut.

Als de paarden moeten niezen, heb ik het meeste plezier. Soms voel ik mij wat slaperig, maar even wegdoezelen mag want dat wil zeggen, dat ik mij opperbest voel. Ik denk dat ik de tolk mag zijn van zo velen die hier 2-wekelijks een half uurtje mogen van genieten.

Een lieve paardengroet van Elsje
(leefgroep Dagdroom)

Hij is er, een documentaire van het Tinkerbed

Toen Loraine, ons begin deze zomer vroeg om een klein filmpje op een DVD te zetten, ontstond bij ons het idee om een langere film, een soort "documentaire" te maken. Het korte filmpje, waarvan sprake was, was kwalitatief niet goed genoeg om, op een groot scherm of op televisie te projecteren.

Zogezegd zogedaan. We spraken twee dagen af, de eerste week van juli, een dag in Deinze en een dag in Geraardsbergen. We wilden echt een volledige dag op het Tinkerbed in beeld brengen, van het wassen en het poetsen van Stef en Nero,

's morgens vroeg, tot de welverdiende rust 's avonds.

Nils (mijn zoon) en ik gingen als twee echte VRT-reporters overal achteraan. Er werd gefilmd door de benen van Stef, door het dak van de wagen, vanop het water, ... Niks was ons teveel.

En wat we filmden, bracht ons echt tot ontroering. De zalige gezichtjes van de jongens en meisjes op het Tinkerbed, de lachende oogjes van Saskia, de vredige ontspanning die door hun lichaampjes trok terwijl ze op het tinkerbed lagen. Je zag zo de verandering en de vervoering in hun oogjes.

En Stef en Nero, die onverdroten en onvermoeibaar hun zware taak volbrachten. Het waren twee prachtige dagen, met bovendien nog zalig mooi weer er bovenop.

Er werden vele uren gefilmd: op het bed, naast het bed, onder het bed, van ver, van dichtbij, van boven, van onder...

Soms ontstonden, hilarische toestanden wanneer een scène, de mist in ging, of wanneer altijd die dingen gebeurden, die net niet moesten gebeuren. De slagbomen in Geraardsbergen die maar niet wilden omhoog blijven, Nero die naar goede gewoonte op de onmogelijkste momenten zijn plasje deed, de opgewonden hond van de burens die maar niet wilde zwijgen tijdens het filmen.

Gewapend met enkele uren film gingen we aan de computer zitten om alles te monteren. Een hele klus om alles te bekijken, muziek te

zoeken en te plaatsen, de scènes mooi uit te knippen en terug samen te voegen. Maar ons doel kwam steeds dichterbij.

Daar we geen speciale audioapparatuur hadden, moesten we na het monteren ook nog de beelden voorzien van commentaar. Wie beter dan Loraine kon dat doen. Ze werd opnieuw opgetrommeld en samen met Nils sloot ze zich 2 dagen op, in de beslotenheid van zijn kamer, om alle beelden te voorzien van deskundige commentaar.

En dan de laatste hand: de DVD branden, een professioneel ogende omslag maken. Nils heeft een groot deel van zijn eerste vakantieweken onvermoeibaar achter de computer alles in elkaar gebokst. Ikzelf hield een oogje in het zeil en gaf de grote lijnen aan. Loraine bekeek alles met haar welbekende kritische oog. Maar uiteindelijk leidde deze boeiende samenwerking tot een mooie documentaire die perfect de gang van zaken toont rond deze fantastische therapie. De voorbereidingen, de therapie zelf, het professionalisme van Loraine en haar medewerkers. Want vergis u niet: **er komt heel wat kijken bij een dag op het Tinkerbed!**

André

Herinnering aan Dirk Bisschop.

Op 29 april overleed Dirk Bisschop op 46-jarige leeftijd.

Dirk was secretaris van onze VZW.

Vooraf in het begin van de VZW was hij een drijvende kracht.

Enkele maanden geleden herstelde hij nog van een hartaanval.

We hoopten dat hij meer rust zou vinden en zijn ambities zou aanpassen.

Tot overmacht hem velde op 29 april.

We bedanken Dirk voor zijn energieke steun in de VZW.

We hopen dat hij nu wel de rust vindt, die hij vaak ontbeerde.

We wensen Loraine veel steun en warmte toe om het verlies van haar levensgezel te verwerken.

Wil je verder op de hoogte worden gebracht van onze activiteiten in 2006, kan je terug steunend lid worden door 10 euro te storten op het reknr. 733-8580328-29

Bedankt voor de steun in 2005, beste leden en sponsors.

Neem ook eens een kijkje op het web, deze is terug in een nieuw kleedje gestopt.

Loraine

Met dank aan onze sponsors in 2005

Terug dit jaar subsidies van de Provincie Oost-Vlaanderen (2005)

<http://www.oost-vlaanderen.be>

Grondwerken De Priester en team

uit kluisbergen (2005)

De ritten met de paardekoetsen werden gans het weekend gratis gereden op de Molenfeesten van 4 en 5 juni 2005 te Kluisbergen. Er waren een 10 tal koetsen die voorzien waren van een menner, de mensen konden zich inschrijven om mee te rijden voor 5 euro daarvoor kregen ze een rit van 1h30 voorzien van enkele stops waar ze een hapje en drank werd aangeboden. Het was een succes.

Gratis optreden van de jachthoornblazers uit Nieuwkerke (2005)

Op de Molenfeesten van 4 en 5 juni 2005 te Kluisbergen, blaasden, de jachthoornblazers bij het vertrekken van de koetsen.

Molenfeesten op 4 en 5 juni 2005 te Kluisbergen. (2005)

Er werd een spetterend weekend georganiseerd, er was doorlopend, rommelmarkt-kinderanimatie. Wandel en fietstochten van 6km-10km-18km en ritten met de paardekoetsen voorzien van verschillende sneukelstops (hapje en drankje). Karaoke gans de namiddag. Barbecue voor zoen 1000 tal aanwezigen. En als afsluiter de fuif. Een deel van de opbrengst werd aan ons geschonken: 1250 euro

Anonieme schenker uit Gent (2005)

Dit jaar werden we terug uitgenodigd op de koffie, bij onze grote schenker van de nieuwe vrachtwagen in 2004. WE kregen nog eens een kleine bijdrage.

Dr. Vandenbulcke uit Kluisbergen (2005)

Schonk een bijdrage op de Molenfeesten.

Vrije Basisschool uit Moerkerke (2005)

Schonk terug dit jaar 100 euro.

Acke Jean uit Kortrijk (2005)

bvba Site Hosting uit Waregem

(2005)

BVBA Sitehosting verzorgt de domeinregistratie en de hosting van onze website ter waarde van 250 Euro.

<http://www.sitehosting.be>

Hippo Revue (2005)

Het paardemagazine Hippo Revue schenkt dit jaar gratis 10 abonnementen op hun blad aan de eerste 10 inschrijvingen van de koetsentocht op 4/6 en 5/6 juni op de molenfeesten te Kluisbergen plus een 30 tal petten

<http://www.hippo.be>

Kerstmarkt in Lochisti (2005)

De oud leden van de KSA te Lochisti, zijn ieder jaar te zien met een levende Kerststal op de kerstmarkt, de opbrengst schenken ze aan een goed doel, dit jaar was het ten voor dele van het Tinkerbed.

Contactinfo.

Lorraine Vandewiele zandstraat 30
9600 Ronse

<http://www.tinkerbed.be>

Voorzitter VZW Het Tinkerbed

KBC 733-8580328-29

Het Tinkerbedteam